

Zaterdag 19 juli

Papieractie

Ginderbroek is de wijk die ten westen begrensd wordt door de Oude Molenstraat, de Hooistraat en de Borgerhoutsendijk, ten oosten door de Martelarenstraat en De Rode Kruislaan en door de Zuiderring. In het noorden komt het tot aan de spoorweg.

Ginderbroek ontleent zijn naam aan zijn ligging: Ginder in het broek. Tot ongeveer 1930 bestond Ginderbroek slechts uit een volgebouwde doorgangstraat met de Nieuwstraat, de straat Ginderbroek, de Hoogstraat en de Polderstraat. In het noorden lag de wijde landbouwvlakte van het Mols Veld en ten zuiden de Netevallei.

Het wijkblaadje Ginderbroek verschijnt in principe om de zes weken, telkens als er een papieractie is en wordt aangekondigd. Met een oplage van een 900-tal exemplaren.

De eerste uitgave verscheen in 1969, bij de start van het wijkcomité. De eerste tien jaar nog als een gestencild blaadje in een A4-formaat. Sinds 1980 is het wijkblaadje steeds in een A5-formaat gedrukt. Eerst in het College, daarna in Lidwinastichting en sinds enkele jaren in Perswinkel 't Pleintje. Door steeds moderner apparatuur is zowel de lay-out als de drukkwaliteit fel verbeterd. Graag hadden we de voorpagina in kleur, maar dat zal nog verre toekomstmuziek zijn, denken

we. Hoewel we nu al heel gelukkig zijn dat we op onze website: www.wijkginderbroek.be alle foto's in kleur kunnen weergeven.

Het wijkblad valt telkens gratis in de brievenbus! Dit is alleen maar mogelijk dankzij de vele vrijwilligers die er zich achter zetten en die de blaadjes rondbrengen. Maar ook door de opbrengst van het oud-papier dat iedereen van de wijk bijeenhoudt. We hebben er daarom ook maar één woord voor: Dank je wel aan iedereen!

Het wijkblad richt zich niet alleen op activiteiten en evenementen, die het Wijkcomité, het Ontspanningscomité en het Kerstcomité inricht, maar ook op de wijkbewoner zelf. Wij laten daarom iedereen van jullie maar al te graag zelf aan het woord. Dat kan door zelf kopij binnen te brengen, maar door de interviews door onze redactieleden, die dat trouwens met veel plezier doen.

De wijkkrant Ginderbroek biedt zijn lezers, in de mate van het mogelijke, ook wat nieuws aan uit je straat en buurt, heel dichtbij dus. Maar misschien nog iets te weinig. Daarom ... Mocht je ook iets leuks te vertellen hebben of over informatie beschikken die je graag zou willen delen met de bewoners in de wijk, laat het ons dan weten!

Een reisverslag, een hobby, een verzameling, een stukje geschiedenis van Ginderbroek en nog veel meer, kortom zo dat het telkens een heel gevarieerd nummer wordt.

De bedoeling van het wijkblaadje is dat elke inwoner van de wijk in een 'bekend' gebied woont, waar hij zich meer thuis voelt.

Wijkreis

Zaterdag 6 september

Spa en vallei van de Amblève

Onze jaarlijkse wijkreis heeft plaats op de eerste zaterdag van september. Dit jaar bezoeken we op 6 september Spa, Franchimont en de prachtige vallei van de Amblève.

Vertrek op het Pleintje van Ginderbroek om 8.00 u.

Inschrijvingen vóór 20 augustus!

Bij voorzitter Louis Van Baelen, Ginderbroek 38, ☎
014/31.06.09.

De prijs: € 25 voor de inwoners van de wijk
€ 10 wie jonger is dan veertien.
€ 45 voor wie buiten de wijk woont

Inschrijvingsformulier vóór 20 augustus

Naam en adres:

.....
.....

Totale som te betalen: €

Middagmaal (aanduiden met X)

- Karbonade op Vlaamse wijze, appelmoes, kroketten
- Kippenfilet 'Samber en Maas', aardappelpuree

2014 - 100 jaar Eerste Wereldoorlog

Een beklijvende familiefoto uit de Eerste Wereldoorlog

Deze foto was voor Jef Schoeters van de Veldstraat (nu Martelarenstraat) bestemd. Het is een familiefoto met zijn moeder, zijn vrouw Julia Van Rompaey en hun kinderen Henri, Jozef en Anna.

Deze foto is in 1916 of 1917, dus bijna honderd jaar geleden. Jef Schoeters vertoefde toen aan het IJzerfront van de Eerste Wereldoorlog. Een week per maand zat hij in de voorste loopgrachten in het vuurgebied en al die tijd zag hij vrouw noch kinderen.

Daarom lieten de gezinnen die een vader of zoon aan het IJzerfront hadden zich fotograferen en verzonden de foto tot over de frontlinie.

Maar het verliep niet van een leien dak om zulke foto's achter het IJzerfront te krijgen. Ze moesten steeds gesmokkeld worden en legden een heel lange weg af, soms via Nederland en Engeland. Zo ontstond

er een echt smokkelcircuit. Enkelen verdienden er een goede cent mee, meestal één frank per brief.

Voor de frontsoldaten waren die brieven en foto's telkens een nieuwe bron van energie om het eentonige en gevaarlijke frontleven te overleven. Nu zijn deze foto's een schat voor wie een stamboom van zijn familie opstelt.

Op deze foto staan de moeder, de vrouw en de kinderen van Charel Nuyts van de Hoogstraat.

Omdat ze te lang en onbeweeglijk in de lens van de trage fototoestellen moesten kijken, kijken de personen op de foto stuur en strenger dan ze in werkelijkheid waren. Maar je merkt toch de zorgelijke frons op het voorhoofd van moeder en vrouw. De enige blijheid in de foto komt van het witte kraagje van het jongste meisje.

Frans Vanarwegen (°1893), Nieuwstraat, de vader van Jos 't Fac-
teurke.

Frans houdt de wacht bij de ingang van een abri, dicht bij het IJzerfront: een
geweer met bajonet, een dikke kapot en een riem met patroontassen. De
veldschop zit achter zijn hand verborgen.

De teller staat op meer dan 8000

We bedoelen de teller van onze website. Terwijl we deze tekst nu in-tikken, staat die al op 8093.

Tot nu toe rekenden we op een duizendtal aantikken per jaar, maar dit jaar is de versnelling ingezet, want het vorige duizendtal was pas in december 2013 bereikt. We zijn benieuwd of we deze groei kunnen aanhouden.

Het succes zal voor een stuk wel liggen aan de kleurfoto's die we op de website kunnen geven. Vooral de vaste rubrieken 'Hm ... dat zal smaken', de 'Ginderbroekjes en -rokjes', 'Wie weet wat' en die van de wijkactiviteiten als de 'Bierproefavond' en 'Puur van bij ons' profiteren ervan.

Onze website is naast het wijkblad het visitekaartje in kleur van de wijk.

Zoals nu bij de aanleg van een groot bergingsbekken door Aquafin aan de Borgerhoutsendijk. Bij felle regenbuien zal dit bekken de extra toevloed aan water maximaal opvangen om het later te zuiveren in het station.

Sm, dat zal smaken ...

Strontkoeken

Wie denkt dat ze bij Chiro Sprankel niet kunnen koken, heeft het helemaal mis! Op zondag 23 maart mochten wij er getuige van zijn wat voor lekkers zij wel niet maken om als vieruurtje te eten: strontkoeken! De rakwi's, dit zijn de jongens en meisjes van het vierde en vijfde leerjaar, doken samen met hun leiding Wouter, Anke en Liesbeth de keuken in.

Eerste opdracht: handen wassen! Daarna konden ze aan de slag.

Wat heb je nodig om strontkoeken te maken?

Lies, Maxcile, flore, Lene, Neel en Fee laten het ons weten:

2 grote dozen cornflakes en 600 gr melkchocolade

Stap 1:
Breek de chocoladerepen in kleine stukjes zodat ze gemakkelijk smelten.
Voor sterke Robbe is dat geen probleem!

Stap 2:
De chocoladeblokjes zijn nu klaar om 'au bain-marie' te verwarmen. Dat is een taak die ze overlaten aan de leiding!

Au bain-marie is het in een warm waterbad plaatsen van een kom met gerechten voor

het laten smelten van onder andere chocolade.

Stap 3: Kap de cornflakes in een grote kom of plateau en stap 4: Kne-
den maar!

Stap 5:

Als de cornflakes fijn genoeg zijn geplet en de chocolade is gesmolten, meng je beide ingrediënten in een kommetje. Dit geheel roer je goed onder elkaar. Dit kan met de lepel, maar de rakwi's vonden het leuker om dit met hun handen te doen... Opgelet! Wanneer je met je handen wil kneden, wacht je tot de cornflakes voldoende zijn afgekoeld.

Stap 6:

Is alles goed gemengd, dan maak je een koekvorm. Je kunt kiezen voor vele kleine koekjes of voor 1 grote koek.

Stap 7:

Zet alles in de koelkast.

Als de koek voldoende hard geworden is, is hij klaar! Smakelijk!

En niet vergeten: op-nieuw handen wassen 😊

Even terug naar toen ...

Vroeger trok een boer met zijn paard uur na uur in alle rust diepe voren door de koele aarde. Het waren uren van zwaar werk voor paard en man.

Ploegen met een paard, het is een beeld dat we niet vaak meer tegenkomen. Maar elk jaar zien we het weer gebeuren op de hoek van de Borgerhoutsendijk en de Beekstraat. Dat men een land nog ziet omploegen met een paard is een hoge uitzondering en eigenlijk nergens meer terug te vinden.

Maar Jos, Frans en André, de broers Cauwenberghs, spannen nog elk voorjaar het dertienjarige paard Holly in om hun land te ploegen. Het paard staat bij André in de Beekstraat op stal, waar het ook met een haam wordt opgetuigd.

De broers hebben als tiener de oude aanpak nog kunnen ruiken, toen hun vader Rik Cauwenberghs met het paard ploegde en ze hebben, gelukkig voor de toevallige kijkers, die oude traditie nog niet verleerd.

Wielerploeg 't Aw Aizer'

Wil je eens echte coureurs van nabij zien? Wil je stevige kuiten kunnen betasten of op een blinkende koersfiets zitten?

Dan hoef je niet naar de ronde van Frankrijk te stappen. Hier in ons eigenste Ginderbroek rijdt een heuse wielerploeg rond.

De mannen van't aw aizer . Het aw aizer?

Ja inderdaad, een ploeg wielertoeristen, gesponsord door de firma Vanhees Metalen (vandaar de naam).

Deze ploeg dapperen komen elke zondag samen om 9 uur in het Peerdskerkhof om aan hun wekelijkse rit te beginnen.

2 ploegjes van een tiental renners malen dan hun wekelijkse kilometers af. De ene groep rijdt tegen een iets hoger tempo dan de andere, maar beiden vinden elkaar rond twaalf uur terug in café de Polder om gezellig na te praten bij een frisse pint.

In het Pinksterweekend trokken tien renners op hun jaarlijkse fietsweekend. Dit jaar toerden ze drie dagen rond in Zeeland in Nederland. Dankzij het mooie weer, het voortreffelijke hotel en de prachtige omgeving werd het een topdriedaagse. Dat kan je merken aan de foto's. Wellicht herken je enkele gezichten uit de wijk.

Maar ook fietsliefhebbers van buiten Ginderbroek zijn welkom. Wil je dit fietsploegje beter leren kennen? Dan kom je op een zondag tegen 9 uur maar eens een kijkje nemen.

Lieve Ginderbroekskes en –rokskes.

Heerlijk, vakantie! Spelen en ravotten van 's morgens tot 's avonds, op kamp gaan, uitslapen... en dit nog vele weken lang.

Ook een ganse vakantie tijd om iets te maken voor onze rubriek dus!

Een mooie postkaart van op je vakantiebestemming krijgt zeker een plaatsje in het wijkblaadje.

Bedankt aan de kinderen die ons al iets bezorgden. Hieronder kunnen jullie enkele pareltjes bewonderen.

En zoals beloofd, is er ook een winnaar ...

Tromgeroffel: onze eerste winnaar werd - door toeval - uit de inzendingen geloot: Proficiat Belle Boets met een mooie creatie van loombandjes!!!

In het volgende wijkblaadje kunnen jullie haar prijs bewonderen.

Misschien doet het jullie ook wel zin krijgen om bekend Ginderbroekske of –rokske te worden en een plaatsje te krijgen in onze Ginderbroekse hall of fame!!!!

Iemand stuurde ons het volgende vieze mopje door:

“Jan en An wandelen naar school. Plots roept Jan: “Stop!!!! Er ligt iets vies op de stoep. Wacht even, ik zal eens proeven wat het is.” Hij doopt zijn vinger in het vieze hoopje op de stoep en steekt deze in zijn mond. Dan zucht hij opgelucht: “Oef, gelukkig zijn we hier niet ingetrapt zeg! Het is een hondenstrontje!”

Natuurlijk hebben we alweer een leuk doe-ideetje voor jullie. Misschien heb je een feestje op je programma staan of is er nog wel iets te vieren deze twee maanden? Moederdag komt er in elk geval nog aan. Je hebt nu tijd genoeg om zelf een cadeautje in elkaar te knutselen in plaats van het kant en klaar te kopen in de winkel.

Waarschijnlijk heb je wel wat strijkparels teveel? Je kan er snel en zonder veel moeite een mooi kommetje of schaalje mee maken. Hierin leg je dan wat lekkers en je kan trots je eigen design geschenk afgeven.

Stap voor stap:

Neem een vuurvast bord, schoteltje, kommetje.... (in het voorbeeld gebruikten we een soepbord).

Verwarm een oven voor op ongeveer 200° (vraag hiervoor hulp van een volwassene!)

Smeer het bord in met olie of boter.

Strooi strijkpareltjes (gemengde kleurtjes of slechts één kleur) in het bord en duw ze een beetje aan zodat de ganse bodem bedekt is.

Zet het bord met de pareltjes in de oven en laat het ongeveer 10 minuten warmen. De strijkpareltjes smelten in elkaar en nemen de vorm van het bord over.

Neem het bord uit de oven (vraag weer hulp van een volwassene en oppassen dat je je niet verbrandt!) en laat er koud water over stromen. Al snel koelen de pareltjes af en worden ze weer hard. Je kan het strijkpareltjesbordje zo los maken.

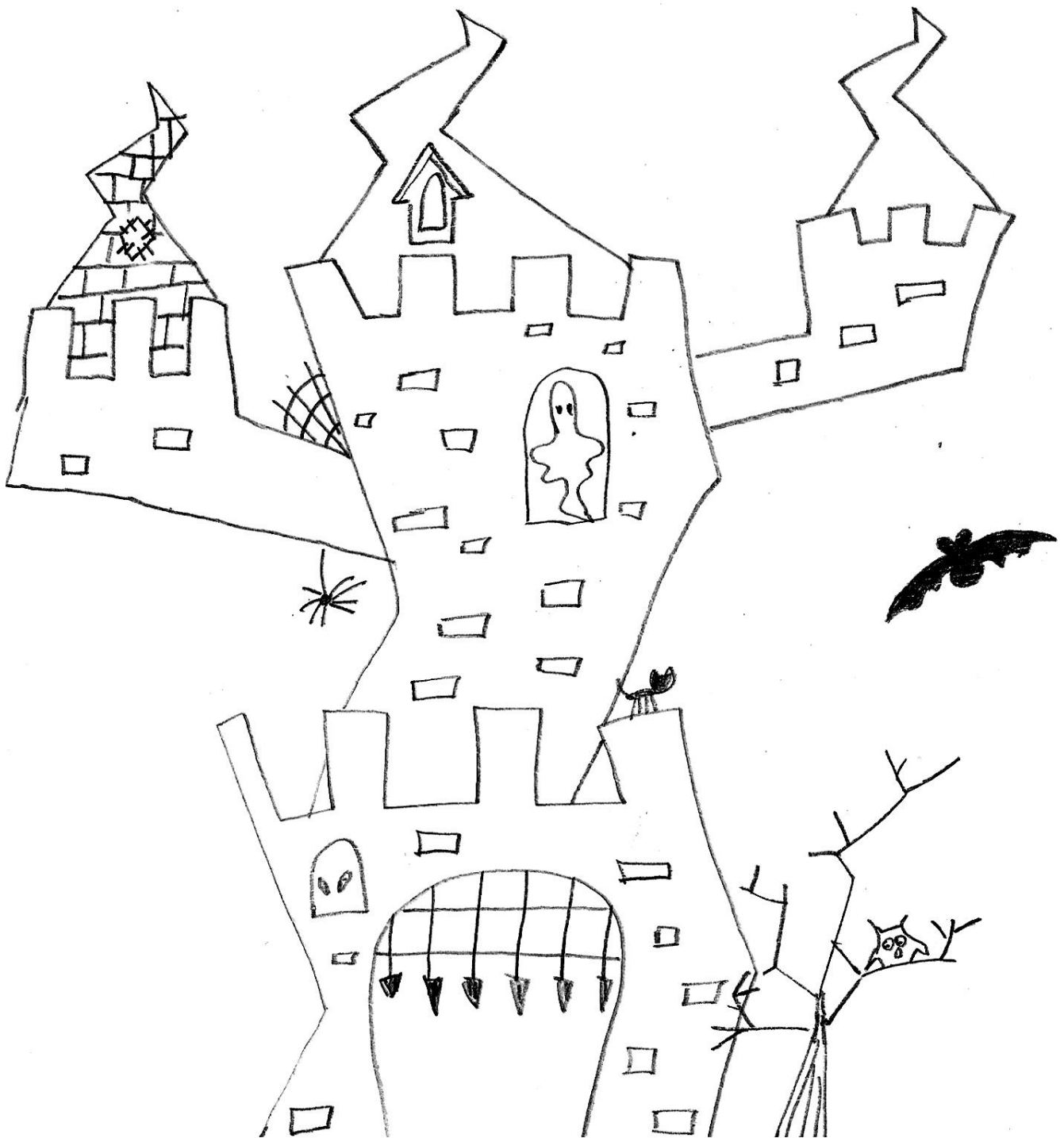
Vul het bord met
iets lekkers en
scoren maar!

Omdat ons rubriekje pas weer verschijnt in september, zorgen we nog voor wat extraatjes:

Wie kent het antwoord op het volgende raadsels?

- Hoe meer ik droog, hoe natter ik word?
- Ik ben van jou, maar anderen gebruiken me vaker dan jijzelf.

Antwoorden volgen in september.

We zijn aan deze tekening begonnen, maar kregen ze niet tijdig af.
Kunnen jullie ze verder afwerken, inkleuren of er iets bij fantaseren ...

Op deze bladzijde nog graag een vakantietekening!
Zal het lukken?

Je bezorgt jullie tekeningen aan

- Tinne Vansand, Korenbloemenstraat 21
- tinne_vansand@telenet.be